IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Seite 79r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

credens aliq̃d fore clemẽt. relinquens ille ẽsiliũ
senioꝝ respondit adolescentũ. Hęc autẽ dĩ uolun
tate gerebantur ut quę p̃dixerat achias p̃ducerent
adterminũ. Tunc q̃ cuneti eĩ sermonib̃ uelut ope
pcussi & dolentes suã expimento iniuriã ipsarũ re
rũ quę dicebant̃ afficerent̃ indignati s̃. & omĩs pa
rter uoce magna clamauerũt nichil sibi p̃ illu
die ẽẽ cõmune ad genĩ dauid. ut qui erant ex eo
pgenitũ. s; solũ templũ ei credere q̃d pat̃ eĩ edifi
casset eiq; se uõminati fẽ reliciturũ. & sic amari
uacundiã seruauerũt ut dũ misisset rex roboam
quendã noĩẽ adoram sup tributa ẽstituũ qui eo
aliquom̃ mutaret. & sermones qui petulantẽ ab
ętate iuuenili plani fuerant ad ẽcordiã reuocari
passi ñ sunt s; eũ lapidantes interemerũt. Qd dũ uc
nisset adroboam credens q̃q; se lapidandũ. metuen
ne & ipse tale aliq̃d sustineret. ascendens in curru
fugiens mox uenit in hierosolimã. & trib̃ quide
iuda simul & benamin eũ ẽstituere regẽ reliqua
ũ plebs abilla die recedens a filiis dauid. dñm ũ
hieroboã ẽstituit Roboã ũ filiũ salomonis cuentu
facto duarũ tribuũ in quib̃ regnabat sumens ex
eis electos multos. centũ. LXXX milia uiroꝝ ętia
hieroboam & ętia ꝓlin dimicare cogitabat q̃tenũ
eũ subderet sibi bello seruturũ. Ihibitẽ ad o p
ꝓpham rameũ ut belliũ inferret eosq; dicebat ñ ęę
iustũ. ut aduersus ẽtribulos dimicaret eũ abeo
dĩ uoluntate ꝓls recessisset. Quo facto. neq̃q̃m ẽ
egressus ad belliũ. Diuiso quide regno. ꝓius narra
bo quecũq; hieroboã israhitarũ rex egit deinde q̃
aroboam duarũ tribuũ rege gesta sunt explana
bo. Sic ęenĩ toeĩ hystorię ordo seruabitur.
Igitur hieroboam ẽstituit in syeꝝ ciuitate ñ
multũ p̃dũ scenophegię festiuitas imminerẽt. co
gitans hieroboã q̃a si pmitteret ꝓlo ut dñm ihie
rosolimis adoraret p̃gens ut festiuitatẽ ulte sollẽp
niter agens penitencia ducerẽt. & ꝓpt̃ templũ &
ꝓpt̃ dĩ religionẽ forsitan & metuens ne eũ quide
relinqueret ad regẽ ũ pristinũ remearet. & obh
morus picula sibimet imminerẽt opus hoc ma
lignũ sua cogitatione moliti ẽ fecitq; duas uitu
las aureas. & totide templa ẽstituit unũ quide
in ciuitate bethel. aliud ũ circa dan quę ad fon
tes iordanis minoris uidẽt existere. Positiq; has
uitulas in templis quas p̃dixim̃ ciuitatũ. ex
in uocans decẽ trib̃ quib̃ ipse regnabat his
uerbis cognitionẽ fecit ad ꝓplm. Vere ẽtribuli
nosse uos puto q̃d omĩs locus habeat dñm. & non
ostendẽt̃ locus in quo ꝓrie p̃sens ẽ s; ubiq; semp
exaudit & cultores suos intendit. Inde ñ m̃ uidet̃
necessitatẽ uos patiãd hierosolimã ꝓperandi ad ho
stiũ uiriq; ciuitatẽ ut adoreis dñm longo itinere
fatigati. Homo enĩ ille edificauit templũ. & ego
feci duas uitulas aureas d's equiuocans. quarũ
unã quide in bethel ciuitate dedicaui. aliã ũ in
dan urbe ẽstituit. q̃tenũ quecũq; urĩn eis urbib̃ suis
uicini adorent in eis dñm. Constituãq; ex uobis
ipsis sacerdotes earũ atq; leuitas. ut tribu leui
neq̃q̃m. neq; aaron filiis egeatis. s; q̃ uoluerit uiri
ẽẽ sacerdos. offerat uitulũ dõ & arietẽ unũ. q̃d &
primũ pontificẽ aaron fecisse dicunt. Qd dum dix
isset seduxit ꝓplm ut a patria religione recedens.
p̃uaricaret̃ legem. Hoc itaq; hebreis malo fuit in
itium. & qui iuniori ñ defecerãt p̃lis. in alienugena
rũ fẽ dmione subiecti. S; quide hęc oportune nar
gitur. dũ instaret septimo mense festiuitas rabim
tas. uolens ipse eam ita in bethel agere. sicut due
trib̃ in hierosolimis celebrabat ante uitulũ quide
edificauit altare. & ipse pontifex factus. eũ sacerdo
tib̃ ad altare conscendit. Cũq; esset hostias holocau
sta coram ꝓlis omnib̃ oblaturus. uenit ad eũ ex hie
rosolimis ꝓpha noĩe iadan missus a dõ. qui stans
in media multitudine stante eiã rege faciens
ad altare sermones dĩ ait futurũ quendã eẽ p̃dicẽ
ex genere dauid noĩe iosiã qui tempis illi sup̃ te
falsos ꝓmat sacerdotes. s; eiã ossa horũ ꝓlioꝝ se
ducentũ & eriorꝝ eoꝝ. & imploꝝ supte tẽ simul ex
urat. Ut tamẽ credant isti hoc facturũ signũ eis q̃d
p̃dico faciendũ. Subito enĩ rumpẽt̃ hoc altare
& omĩs pinguedo sacrificiorꝝ sup eũ posita fundet̃
uriam. Hęc dicente ꝓpha. indignatus hieroboã
manũ extendit p̃cipiens eũ ẽtinuo cõphendi.
Cui mañ mox arefacta. nec ualuit eã denuo reuo
care. s; habuit eã marcida & solutã. Rupti q; est
repente sacrariũ. & sicẽ ꝓpha p̃dixerat cuneta dif
fusa sunt. Cũq; uideret ueracẽ hoiẽm & p̃sentiã
diuinã habere cognosceret. rogauit ut supplicaret
dõ q̃tenũ eĩ dextera curaretẽ. Quo rogante dñm ma
nũ sibi naturalitẽ restituta gaudebat ꝓphamq; ro
gauit eniẽ ut eĩ ẽtinuis intẽ esset. Iadan ũ dixit
ñ se pati ut in gredereẽ ad eũ. nec panẽ aut aq̃m
in ciuitate gustare. hoc sibi p̃ceptũ a dõ dicens.